

ماده ۳- پرداخت‌هایی که به مستخدمان موضوع این آیین‌نامه صورت می‌گیرد، فقط از طریق صندوقی می‌باشد که مستخدم طبق مقررات، حقوق و فوق‌العاده شغل و سایر فوق‌العاده‌های خود را از آن طریق دریافت می‌دارد.

ماده ۴- کسور بازنشستگی یا حق بیمه و سایر کسورات توسط دستگاه پرداخت‌کننده حقوق و فوق‌العاده‌های مستخدم در چهارچوب ضوابط و مقررات مربوط، کسر و با اضافه نمودن سهم دولت، به صندوق بازنشستگی یا صندوق پس‌انداز مستخدم، حسب مورد، واریز می‌شود.

ماده ۵- مدت مأموریت مستخدمان موضوع این آیین‌نامه، از لحاظ افزایش سنوایی، بازنشستگی و بازخریدی، جزو سوابق خدمت در شرکت متبوع تلقی گردیده و احتساب این سوابق از نظر ارتقای گروه یا رتبه یا عناوین مشابه تابع مقررات ذیربط می‌باشد.

ماده ۶- انتقال مشمولان این قانون در مدت زمان مأموریت (سه سال) به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی، در صورت تقاضای دستگاه دولتی و رضایت مستخدم و موافقت شرکت، با رعایت قوانین و مقررات ذیربط، بلامانع است.

تبصره ۱- در صورتی که حداکثر تا پایان مدت مأموریت موجبات انتقال مستخدمان شرکت‌های دولتی مشمول واگذاری، موضوع بند «ج» ماده (۴) قانون مزبور به دستگاه‌های دولتی فراهم نگردد، با توجه به سوابق خدمت قابل قبول آنان، براساس مقررات مربوط بازنشسته می‌شوند و اگر واجد شرایط بازنشستگی نباشند، بر مبنای ضوابط مورد عمل در خصوص مستخدمان دولت بازخرید خواهند شد. این‌گونه مستخدمان، در صورت تمایل به ادامه همکاری با شرکت واگذار شده و نیاز شرکت، می‌توانند با توجه به مقررات جاری شرکت غیردولتی، به خدمت در آن ادامه دهند.

تبصره ۲- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، مکلف است ردیف مستقلی در قوانین بودجه سالانه، به منظور پرداخت وجه بازخریدی و مرخصی‌های استحقاقی استفاده نشده این قبیل مستخدمان، پیش‌بینی نماید.

ماده ۷- مستخدمان شرکت‌های دولتی و شرکت‌های موضوع بند «ج» ماده (۴) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران که مشمول قانون کار می‌باشند، در شمول این آیین‌نامه قرار ندارند.

ماده ۸- قوانین و مقرراتی که به منظور اعزام مستخدمان به دستگاه‌های مختلف به عنوان مأمور به تصویب مراجع ذیصلاح رسیده است، در صورت عدم مغایرت با مفاد این آیین‌نامه، همچنان به قوت خود باقی و مورد عمل می‌باشد و در صورت مغایرت با مفاد این آیین‌نامه، در طول سالهای برنامه سوم توسعه موقوف‌الاجرا می‌گردند.

معاون اول رییس جمهور - حسن حبیبی

شماره ۵۶۸۹۶/ت/۲۳۹۳۰- ۱۳۷۹/۱۲/۱۰

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت راه و ترابری
هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۹/۱۱/۳۰ بنا به پیشنهاد مشترک سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و ترابری، موضوع نامه شماره ۱۰۵/۶۵۱۳۱۹/۱۵۶۸ مورخ ۱۳۷۹/۹/۳۰ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، به استناد بند (الف) ماده (۱۲۷) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، آیین‌نامه اجرایی بند «الف» ماده مذکور را به شرح زیر، تصویب نمود:

آیین‌نامه اجرایی بند (الف) ماده (۱۲۷) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱- تعاریف

الف- ماشین‌آلات و تجهیزات: آن بخش از ماشین‌آلات، تجهیزات موجود می‌باشد که پس از منظور نمودن نیازهای مرتبط با وظایف غیرقابل واگذاری، مورد نیاز نباشد.

ب- اماکن مازاد: ساختمان‌های اداری و مسکونی، کارگاهها، انبارها، راهدارخانه‌ها و نظایر آن، محل‌های نصب و استقرار ماشین‌آلات و تجهیزات ثابت و متحرک می‌باشد.

ج- قیمت کارشناسی: قیمتی است که از سوی کارشناسان رسمی دادگستری جمهوری اسلامی ایران یا خبره، تعیین و اعلام می‌گردد.

د- پیمانکاران: به تمام اشخاص حقیقی و حقوقی اطلاق می‌گردد که توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تأیید صلاحیت شده باشند.

ه- شرکت‌های تعاونی راهداری: شامل کلیه شرکت‌های تعاونی راهداری است که صلاحیت انجام عملیات راهداری را از وزارت راه و ترابری یا مقام مجاز در امور راهداری اخذ نموده باشند. بدیهی است در صورت تدوین و ابلاغ آیین‌نامه مربوط به رتبه‌بندی شرکت‌ها در امور راهداری از جانب سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، آن آیین‌نامه ملاک عمل خواهد بود.

ماده ۲- کارگروه (کمیته) تشخیص: کارگروهی (کمیته‌ای) است سه نفری، متشکل از نماینده وزارت راه و ترابری، نماینده وزارت امور اقتصادی و دارایی و نماینده سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور که مسؤلیت تشخیص ماشین‌آلات، تجهیزات و اماکن اجاره‌ای و قابل واگذاری را بر عهده دارد و مرجع تصویب پیشنهادهای کارشناسی می‌باشد. به منظور اجرای بهتر این ماده، کارگروه (کمیته) یادشده می‌تواند نسبت به تشکیل کارگروه‌های (کمیته‌های) فرعی اقدام نماید.

ماده ۳- مبنای فروش، بالاترین قیمت پیشنهادی به نسبت قیمت پایه کارشناسی است. اما در شرایط مساوی، شرکت‌های تعاونی راهداری در اولویت قرار دارند.

ماده ۴- وزارت راه و ترابری می‌تواند نسبت به فروش ماشین‌آلات، تجهیزات و اماکن مازاد خود به پیمانکاران و شرکت‌های تعاونی راهداری طرف قرارداد، به صورت نقد یا اقساط اقدام کند.

تبصره- میزان اقساط با توجه به مبلغ و مدت قرارداد (حداکثر ۵ سال) و میزان اقالم واگذاری و شرایط منطقه‌ای (مناطق محروم) براساس دستورالعملی خواهد بود که به تصویب وزیر راه و ترابری می‌رسد.

ماده ۵- اختیارات هیأت وزیران موضوع ماده (۱۱۵) قانون محاسبات عمومی کشور، به کارگروه (کمیته) موضوع ماده (۲) این آیین‌نامه تفویض می‌شود. وجوه حاصل از این فروش یا اجاره، مطابق مفاد بند (ب) ماده (۱۲۷) قانون برنامه سوم به مصرف خواهد رسید.

ماده ۶- به وزارت راه و ترابری اجازه داده می‌شود به تناسب حجم و بر حسب مدت قراردادهای منعقد شده با پیمانکاران و شرکت‌های تعاونی راهداری طرف قرارداد، ماشین‌آلات، تجهیزات و اماکن مازاد را از طریق اجاره واگذار نماید.

ماده ۷- وزارت راه و ترابری موظف است تعرفه اجاره ماشین‌آلات، تجهیزات و اماکن قابل واگذاری خود را به قیمت کارشناسی، به صورت سالانه بازنگری نماید.

ماده ۸- کنترل و نظارت بر قراردادهای اجاره، به عهده ادارات کل راه و ترابری استانها می‌باشد.

ماده ۹- به منظور جذب پیمانکاران در مناطق محروم، اعطای تا بیست درصد (۲۰٪) تخفیف نسبت به قیمت‌های تعیین شده در ماده (۷) مجاز می‌باشد.

تبصره- درآمدهای ناشی از فروش و اجاره ماشین‌آلات، تجهیزات و اماکن به حساب درآمدهای عمومی کشور واریز و معادل صددرصد (۱۰۰٪) آن در بودجه سنوایی وزارت راه و ترابری، به منظور بهینه‌سازی ساختار نیروی انسانی بر حسب قوانین و مقررات موضوعه، لحاظ خواهد شد.

معاون اول رییس جمهور - حسن حبیبی

شماره ۵۶۹۰۰/ت/۲۳۹۴۲- ۱۳۷۹/۱۲/۱۰
وزارت مسکن و شهرسازی - سازمان بهزیستی کشور - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور
هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۹/۱۱/۲۶ بنا به پیشنهاد مشترک وزارت مسکن و شهرسازی، سازمان بهزیستی کشور و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، موضوع نامه شماره ۱۵۷۵/۳۱۹/۱۵۷۶۶۷۶-۱۰ مورخ ۱۳۷۹/۱۰/۵ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به استناد بند «ج» ماده (۱۹۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۹ - آیین‌نامه اجرایی بند یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین‌نامه اجرایی بند «ج» ماده (۱۹۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱- تمام دستگاه‌های اجرایی دولتی و سازمان‌های غیردولتی و مالکان ساختمانهای با مصرف عمومی مکلفند قسمت‌های مورد استفاده عمومی اماکن و ساختمانهای (خصوصی و دولتی) خود را بر اساس ضوابط مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری، حداکثر ظرف یک سال، برای افراد دارای معلولیت که از صندلی چرخدار استفاده می‌کنند، مناسب سازی نمایند.

تبصره ۱- منظور از اماکن عمومی وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی، فرودگاهها، دانشگاهها، ترمینالها، مراکز تجاری، رستورانها، پارکها و معابر و به طور کلی دیگر مکانهایی است که مورد استفاده عمومی قرار می‌گیرند.

ماده ۲- تمام دستگاه‌های اجرایی دولتی و سازمان‌های غیردولتی مکلفند حداکثر ظرف دو سال، نسبت به مناسب‌سازی محیط داخلی اماکن عمومی خود برای دسترسی معلولان به خدمات مرتبط با آنها اقدام نمایند.

ماده ۳- شهرداری‌ها موظفند ظرف دو سال، نسبت به آماده‌سازی و مناسب‌سازی معابر عمومی با اولویت معابر اصلی و نزدیک به تقاطع‌ها برای تردد معلولان اقدام نمایند.

ماده ۴- شهرداری‌ها موظفند ظرف دو سال، نسبت به تجهیز چراغ‌های راهنمایی معابر به علائم صوتی و نیز برجسته نمودن سطوح پیاده‌روهای نزدیک تقاطع‌ها برای استفاده نابینایان، اقدام نمایند.